

M i n a ,
eller den af kärlek Swagsinta.

När en älskling åter syns
Hos en suckande älskarinna,
Värens liflighet begyns
Och blomstren i fågring vinna.
Men . . . fåfång väntan! . . . :,: **Nej!** :,:
Den älskade han kommer ej. :,:

Fåglar! edra hufwa slag
Bore mera bmma och låro,
Om all kärlekens eld och behag
Ni utaf min älskling fått låra.
Men . . . men . . . jag lyfnar . . . :,: **Nej!** :,:
Den älskade han höres ej. :,:

Echo! du som mången gång
Varit vittne till min plåga,
Svara honom på hans sång,
Då han efter mig hörs fråga.
Lyft . . . re'n han ropar . . . **Nej!** :,:
Den älskade han ropar ej. :,:

~~~~~

Sålles i Bruzelii Folläder för 1 R. W.fo.

Upsala,
tryckt hos Em. Bruzelius 1827.

F r i s k t t e n .

(Jägare-Marsch.)

Med ingen på jorden vill Jägaren byta,
Ly helsen han dricker ur glädjens pokal.
Bid jagthornets slang genom skogarne bryta,
Och wildbrådet följa fring skog och fring dal,
Ett nöje för Furstar, för män och för hjeltar!
Det stärker vår fropp och ger hvilans behag!
Bland högar af wildbråd i gräset men wälta
Och bågarn går fring i det glättiga lag!
Hurrah! Hurrah! trallera!

N:o 370.

Diana öf lyser de molnflara nätter ;
Öf swallar om dagen med grönskande drägt ;
Hon riktar vårt bord med de läckaste rätter,
Och anför vårt frig emot Fogarnes slägt.
Ett nöje för Furstar ic.

S a n c h o n.

Ja, werlden är en stor orkester,
Och Instrumenter äro wi,
Så öfver likasom i wester
Mårks ofta brist på harmoni;
De höga spelet dirigera
Med mer och mindre säker takt.
Wi andra måste musicera
Allt hwad som öf blir förelagdt. i, t

De usle blåsa doloroso,
Allegro den som guld har fått;
De store spela maestoso,
Den wise moderato blott;
Och mången måste tutti göra,
Hwars solo skulle låta bra;
Och mången låter solo höra,
Sant berde trampa orgorna. i, t

Bröllops-Sång.

Wi bundit hop din Bröllopskrans
Utaf violblått siden.
Wi födra dig till lek och dans
Och glädje hela tiden.

C h o r.

Ny och wacker i. Bröllopskrans,
Uf violblått siden. i, t

Lavendel, rosor, myrth också
Uti min trädgård trifwas;
Men hwart tar friarn wägen då?
Uti hwem skall kransen gifwas?

C h o r.

Ny och wacker ic.

Hon spunnit flera runda år
Det gula lln på räcken;
Dess tråd är fin som hufwudhår
Och kransen grön fring lårken.

C h o r.

Ny och wacker ic.

Men när som friarn kommen är,
Det fjunde år förswunnit,
Och som hon fick sin hjertans kär,
Hon nu har kransen wunnit.

C h o r.

Ny och wacker ic.

